

Γύρισε απότομα προς εμένα το πρόσωπο του λέγοντας.

--- Γιατί μιλάς για Αμαρτία ; Δεν υπάρχει αμαρτία !.....

Ο εγκέφαλος σου την δημιουργεί, την εμπνέεται, την καθορίζει, την ανάγει σε σκεπτομορφή την εγκαθιδρύει και την πιστεύει !..... Είναι μια σκεπτομορφή την ύπαρξης σου που επιτήδεια "κατα σκεύασε"

και

δόλια σου εμφύτευσε

"ο

Άρχοντας του κόσμου τούτου..."

για να σε ελέγχει, να σε διευθύνει

και να σε κατευθύνει

ως πειθήνιο όργανο του !

Έτσι διασφαλίζει την διαρκή αιχμαλωσία του ανθρώπου προς όφελος δικό του !.....

Τα σύννεφα βάρυναν και προμήνυαν δυνατό μπουρίνι.

Μου ήρθαν στον νου τα λόγια του Χριστού - " ...Ακόμα πολλά έχω να είπω προς εσάς, δεν δύνασθε όμως να βαστάζετε αυτά.. ". [Ιωάννης ΙΣΤ: 12].

Με βασάνισε και πάλι η σκέψη, μα και ο πειρασμός που ένιωθα να ρωτήσω, ποιό θα μπορούσε άραγε να είναι το μυστικό που ακόμα και οι μαθητές του Χριστού δεν θα μπορούσαν να αντέξουν ?

Κρύα ραπίσματα βροχής μαστίγωσαν το πρόσωπό μου.. Η θύελλα ερχόταν γρήγορα... όπως και τα λόγια του, που ακούγονταν να σφυρίζουν δυνατά, κόντρα στον δυνατό άνεμο και να βουίζουν παράξενα στα αυτιά μου..

Οι εικόνες άγνωρες μα φανταστικά πανέμορφες εναλλάσσονταν με ταχύτητα μπροστά μου. Ίσως ένιωσε την βαθιά έκπληξη που με είχε καταλάβει όταν τον άκουσα να λέει..

--- Ένα ασύλληπτα μεγάλο ενεργειακό "Βασίλειο" αναπτύσσεται και γιγαντώνεται ολοένα και περισσότερο καθώς τροφοδοτείται από την ενέργεια που παράγεται από τα θετικά ή τα αρνητικά ή τα βίαια συναισθήματα των ανθρώπων,

αλλά και από την
προσπάθεια των κόπων,
της έντασης
και του πόνου
τους...

Έτσι εξασφαλίζουν διαρκώς την αιχμαλωσία του ανθρώπου προς όφελος τους...

Ο Άνθρωπος..... Όφελος..... Δικό τους !..... Ποιών ?..... Παράξενα μπερδεμένα και
ακατάληπτα όλα αυτά.....

Ενωσα την ανάγκη να φύγω....αλλά να φύγω από που ?... και να πάω που... ?
και πως ?.....

β).

Τα μαύρα σύννεφα που είχαν σκεπάσει τον ουρανό κατέβαιναν απειλητικά ολοένα και πιο
χαμηλά.. καλύπτοντας το ψηλό βουνό σχεδόν έως τους πρόποδες !... Ο Ουριήλ με
προσπέρασε απότομα και κάθισε στον πλαγιασμένο κορμό του δέντρου που λες και είχε
χαμηλώσει τόσο πολύ.. σαν να τον περίμενε !

Τότε με μια απότομη κίνηση, έδειξε με τον δείκτη του χεριού ψηλά πάνω απ' τα κεφάλια
μας..

Γύρισα γρήγορα το βλέμμα και αντίκρισα ένα Πολύ έντονο/Φωτεινό άνοιγμα στον βαρύ
μολυβένιο ουρανό, πλημμυρισμένο από ζεστό φως ενός ασύλληπτου Ήλιου !..
Κοιτάζοντας έκπληκτος, άκουσα την βαριά μπάσα φωνή του για πρώτη φορά να τρέμει..
Γύρισα με περιέργεια να τον κοιτάξω.. Αυτό που είδα με τρόμαξε πολύ...
Το γλυκό και φωτεινό πρόσωπό του είχε συσπαστεί σε μια τρομακτική μάσκα
απερίγραπτης Οργής, έντονης θλίψης και πόνου.... τα έχασα.. και πριν προλάβω να

ρωτήσω.. τον άκουσα να λέει..

---- Εκεί είναι η Πύλη που σε οδηγεί στο ανώτερο ενεργειακό επίπεδο για να εισέλθεις στον Αληθινό Κόσμο !!.....

Όμως... είναι σχεδόν αφανής και αόρατη στις ψυχές που την .. ψάχνουν !... όταν φύγουν από αυτόν εδώ τον πλαστό, σαθρό και φθαρτό κόσμο της "παράνομης προσομοίωσης"..... Όμως ακόμα και αν την βρουν.... είναι αδύνατον να περάσουν το πύρινο τρομερό ενεργειακό πεδίο... Και γι' αυτό έχει δεόντως φροντίσει ο "άρχων του κόσμου τούτου" - που αποκαλείται "Θεός" -....

"Και κατά ανατολὰς του Παραδείσου της Εδέμ, ἔθεσε τα Χερουβείμ, και την ρομφαίαν □ την φλογίνην την περιστρεφόμενην, δια να φυλαττωσι την οδὸν του δέντρου της ζωῆς . □ -[Γένεσης □ ΚΕΦ. Γ: 24]- "

----- Τοποθέτησε λοιπόν ο "άρχων του κόσμου τούτου - που αυτοαποκαλείται "θεός" την πύρινη αυτή και απροσπέλαστη παγίδα για να αποτρέψει τις ψυχές να αποδράσουν από τον πλαστό -ψεύτικο-και ατελή κόσμο της προσομοίωσης που έφτιαξε αντιγράφοντας κατά παράβαση τον Αληθινό Κόσμο της Ζωής...

"Ανυψώθην οὕτω, μέχρι του ουρανού και μετ' ολίγον ἔφθασα εις τον τοίχον του, κτισμένον με λίθους εκ κρυστάλλου. Γλώσσαι πυρός κινούμεναι τον περικύκλωναν. Ἦρχισα να καταλαμβάνομαι υπό φόβου. [Βιβλίο του Ενώχ Κεφ. 14 (XIV) παρ. 10] "

----- Όμως σε αυτό το φλεγόμενο ενεργειακό και απροσπέλαστο πεδίο υπάρχει ένα ρήγμα !... ένα πέρασμα !!!.....

Αυτό που Δημιούργησε και άφησε πίσω Του ως "σφραγίδα των Λόγων Του", - Με την Ανάσταση Του - Εκείνος που είπε στους μαθητές Του.. "

"Σας λέγω, □ ότι Ουκ Ειμί εκ του κόσμου τούτου.. " [Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο, Κεφ. 18].

γ).

Η δυνατή βροχή είχε σχεδόν κοπάσει.. Ένα ενοχλητικό ψιλόβροχο βαστούσε ακόμα... Όμως το πιο ανησυχητικό που ερχόταν, ήταν αυτή η απόκοσμη πυκνή αποπνικτική ατμόσφαιρα ... το πυκνό μαύρο σύννεφο μακριά μας που είχε σχεδόν καλύψει όλον τον ορίζοντα.....

Ο Ουριήλ κατέβασε το κεφάλι, και γύρισε απότομα προς το μέρος μου, κοιτώντας με με ένα διαπεραστικά έντονο βλέμμα, που το αισθανόμουν να περιεργάζεται σαρώνοντας όλο μου το σώμα εξονυχιστικά !...

Πέρασαν πολλά ατέλειωτα βουβά λεπτά, που ένιωθα πως η σιωπή τους θα εκραγεί ζαφνικά !... Όταν.... πράγματι με αιφνίδιασε με τα λόγια του.

----- Τώρα κατανοώ πλήρως τον Κύριο μου,... παρατηρώντας την πολυεπίπεδη δομή και σύνθεση της Φυλακής σου !.....Αυτό που εσύ αποκαλείς , " Το σώμα σου," εκεί μέσα που βρίσκεται φυλακισμένο το πνεύμα σου... Εσύ ο ίδιος... ο φυλακισμένος Ουράνιος άνθρωπος.... και ο δυστυχής όμηρος του εκπεσόντα Εωσφόρου που χωρίς να γνωρίζεις την αλήθεια, αποκαλείς " Θεό " όπως σας πλάνεψε να τον αποκαλείτε !..... ούτως ώστε να είστε υποτακτικοί και να σας απομυζά την ενέργεια για να "τρέφεται" και να "συντηρείται", αυτήν ακριβώς την ενέργεια που εσείς οι ίδιοι παράγετε και καταβάλετε με τις πράξεις, την σκέψη και τον αγώνα σας, να επιβιώσετε και να εξαλείψετε τις δήθεν αμαρτίες σας, προς μοναδικό και υπαρξιακό δικό του όφελος και του τρισάθλιου σιναφιού του.....

Τις σκοτεινές αυτές δυνάμεις, που εξέπεσαν μαζί με τον Εωσφόρο και που ο Χριστός αποκαλεί "άρχοντες" ή "ο άρχων του κόσμου τούτου".

[Τα λόγια του Χριστού είναι ξεκάθαρα... αποτυπωμένα στο Απόκρυφο Ευαγγέλιο του Ιωάννη.]

"... Και εισήλθα στο μέσον της φυλακής τους, η οποία είναι η φυλακή του σώματος. Και είπα, εκείνος ο οποίος ακούει, ας βγει από τον βαθύ του ύπνο".

Και συνεχίζει σε άλλο σημείο καταδεικνύοντας το ανθρώπινο σώμα ως φυλακή...

"... Το πλήθος των αρχόντων και των δαιμόνων κατέστρωσαν από κοινού τα σχέδια των. Ανέμειξαν φωτιά και γη και νερό, μαζί με τους τέσσερις φλεγόμενους ανέμους και τα

συγκόλλησαν μαζί με μεγάλη αναταραχή.

Έφεραν τον Αδάμ μέσα στη σκιά του θανάτου.
Σκόπευαν να τον φτιάξουν εκ νέου αυτή τη φορά, από χώμα, νερό, φωτιά,
άνεμο, τα οποία είναι ύλη, σκότος, επιθυμία. Το τεχνικό πνεύμα.

Αυτά όλα έγιναν ένα είδος σώματος/τάφου.
Εκείνοι οι κλέφτες τον αιχμαλώτισαν μέσα σε αυτό με αμνησία και τον έκαναν
υποκείμενο του θανάτου "....

συνεχίζεται...